

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเอกชน
ปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2526) เคยเรียนวิชาการใช้ทองสมุก "ทส 011" ในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายมาก่อนเข้าศึกษาในวิทยาลัยเอกชนหรือไม่ นักศึกษาที่เคยและไม่เคยเรียนวิชา
การใช้ทองสมุก "ทส 011" มีทักษะในการใช้เครื่องมือช่วยคนในระคับไต ผู้ที่เคยเรียนวิชาดังกล่าว
มาแล้วจะมีทักษะการใช้เครื่องมือช่วยคนอยู่ในเกณฑ์ดีกว่าผู้ไม่เคยเรียนหรือไม่ มีเจตคติต่อ
ทองสมุกและบรรณารักษ์ดีกว่าผู้ไม่เคยเรียนหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องการศึกษาปัญหา
การใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชน เพื่อรวบรวมข้อมูลเสนอต่อ
ผู้บริหารวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายส่งเสริมให้
ห้องสมุดวิทยาลัยเอกชนเป็นศูนย์กลางการศึกษา และให้บริการผู้ใช้ได้อย่างเหมาะสม

แนว เหตุผล

วิชาการใช้ทองสมุก "ทส 011" ที่นักศึกษาเลือกเรียนในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย มีผลต่อการใช้ทองสมุกในระดับอุดมศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1
ในวิทยาลัยเอกชนที่เคยเรียนวิชาการใช้ทองสมุก "ทส 011" ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
มีทักษะในการใช้เครื่องมือช่วยคนดีกว่าผู้ไม่เคยเรียน และมีเจตคติต่อทองสมุก และ
บรรณารักษ์ดีกว่าผู้ไม่เคยเรียน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนวิชาการใช้ทองสมุก "ทส 011" ในระดับมัธยม-
ศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตามไค้แก่

- ก. ทักษะในการใช้ห้องสมุด ไค้แก่ ทักษะในการใช้ทรัพยากรการ บรรณานุกรมวารสาร และบทความวารสาร กระรชนหนังสือพิมพ์
- ข. เจตนคติต่อห้องสมุดในเรื่องความสำคัญของห้องสมุด และปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้ ทรัพยากร และบริการของห้องสมุด
- ค. เจตนคติต่อบรรณารักษ์
- ง. เจตนคติต่อการ ใช้ห้องสมุดของวิทยาลัย ไค้แก่ เวลา อาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์ การใช้ทรัพยากรห้องสมุดและคู่มือช่วยคน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนของวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง พบว่าวิทยาลัยที่ยังไม่สอนการใช้ห้องสมุดอย่างเป็นทางการมี 8 แห่ง ไค้แก่ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัย ศรีปทุม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคสยาม และวิทยาลัยหัวเฉียว ทั้งนี้ประชากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้จึง ไค้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคต้น ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยเอกชน 8 แห่งดังกล่าว แต่เนื่องจากในภาคต้น ปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยการค้า อยู่ในระหว่างการเคลื่อนย้ายห้องสมุดและปิดให้บริการ นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าใช้ห้องสมุดของสถาบัน จึงไม่สามารถแสดงความเห็นเกี่ยวกับห้องสมุดไค้ ส่วนวิทยาลัยหัวเฉียวมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพียง 30 คน อีตราส่วนไม่สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน การวิจัยครั้งนี้จึงมีไค้ศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยการค้าและหัวเฉียว ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึง ไค้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัย 6 แห่ง คือ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัย ศรีปทุม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเทคนิคสยาม

จากการศึกษาหนังสือระเบียบการของแต่ละวิทยาลัย รวมทั้งการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสรุปไค้ว่า วิทยาลัยเหล่านี้มีคณะวิชาต่าง ๆ 6 คณะด้วยกัน คือ คณะวิชา-

บริหารธุรกิจ บัญชี นิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์ นิติศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์
เมื่อจำแนกจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามคณะวิชาในแต่ละวิทยาลัยแล้วปรากฏดังนี้

วิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมี 4 คณะวิชา มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รวม 1,870 คน
จำแนกเป็นนักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ 750 คน บัญชี 500 คน นิเทศศาสตร์ 450 คน
มนุษยศาสตร์ 170 คน

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมี 5 คณะวิชา มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รวม 1,304 คน
จำแนกเป็นนักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ 860 คน บัญชี 244 คน มนุษยศาสตร์ 30 คน
นิติศาสตร์ 90 คน เศรษฐศาสตร์ 80 คน

วิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งมี 2 คณะวิชา มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รวม 313 คน จำแนก
เป็นนักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ 259 คน และนิติศาสตร์ 54 คน

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ซึ่งมี 1 คณะวิชา คือ คณะวิชาบริหารธุรกิจ มีนักศึกษา
ปีที่ 1 จำนวน 600 คน

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ซึ่งมี 1 คณะวิชา คือ คณะวิชาบริหารธุรกิจ
มีนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 550 คน

วิทยาลัยเทคนิคสยาม ซึ่งมี 1 คณะวิชา คือ คณะวิชาบริหารธุรกิจ มีนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 จำนวน 454 คน (ตารางที่ 1)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามวิทยาลัยและคณะวิชา

คณะวิชา	วิทยาลัย						รวม
	กรุงเทพ	ธุรกิจ- บัณฑิตย	ศรีปทุม	เอเชีย- อาคเนย์	อัสสัมชัญ	เทคนิค สยาม	
บริหารธุรกิจ	750	870	259	610	550	474	3,513
บัญชี	500	244	-	-	-	-	744
นิเทศศาสตร์	450	-	-	-	-	-	450
มนุษยศาสตร์	170	30	-	-	-	-	200
นิติศาสตร์	-	90	54	-	-	-	144
เศรษฐศาสตร์	-	80	-	-	-	-	80
รวม	1,870	1,314	313	610	550	474	5,121

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าคณะวิชาบริหารธุรกิจมีจำนวนนักศึกษาสูงสุดคือ 3,473 คน รองลงมาคือคณะวิชาบัญชี ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 744 คน คณะนิเทศศาสตร์ 450 คน คณะมนุษยศาสตร์ 200 คน คณะนิติศาสตร์ 144 คน คณะเศรษฐศาสตร์ 80 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใน 6 คณะวิชาของวิทยาลัยเอกชน 6 แห่ง มีรวมทั้งสิ้น 5,091

สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เลือกร้อยละ 10 ของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในแต่ละคณะในแต่ละวิทยาลัย (วิธีการเลือกจะได้อธิบายต่อไปในหัวข้อวิธีรวบรวมข้อมูล) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 512 คน โดยกระจายไปตามคณะต่าง ๆ ในแต่ละวิทยาลัย รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะและวิทยาลัย

คณะวิชา	วิทยาลัย						รวม
	กรุงเทพ	ธุรกิจ		เอเซีย		เทคนิค	
		บัณฑิตย	ศรีปทุม	อาคเนย์	อัสสัมชัญ		
บริหารธุรกิจ	75	87	26	61	55	47	351
บัญชี	50	24	—	—	—	—	74
นิเทศศาสตร์	45	—	—	—	—	—	45
มนุษยศาสตร์	17	3	—	—	—	—	20
นิติศาสตร์	—	9	5	—	—	—	14
เศรษฐศาสตร์	—	8	—	—	—	—	8
รวม	187	131	31	61	55	47	512

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้แนวเหตุผล วัตถุประสงค์ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามเป็นแนวทางกำหนดคำถามที่ต้องการ รวมทั้งการศึกษางานวิจัยอื่น ๆ เพื่อประกอบการจัดสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นครั้งแรกแบ่งเป็น 5 ตอน คือ (ดูภาคผนวก ๑)

แบบสอบถามที่ใช้ในการทดสอบ)

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบมีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ชื่อสถาบันที่ศึกษาอยู่ ประสบการณ์การเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด "หอ 011" และการเรียนการใช้ห้องสมุดโดยวิธีอื่น สำหรับผู้ไม่เคยเรียนวิชา "หอ 011"

ตอนที่ 2 เป็นการวัดทักษะ การค้น และการใช้คู่มือช่วยค้น โดยมีข้อ
ทดสอบจำนวน 14 ข้อ เป็นการวัดความสามารถและความเข้าใจในการใช้บัตรรายการ
7 ข้อ บรรณานุกรม 2 ข้อ วารสาร และครรชนวารสาร 4 ข้อ และครรชนหนังสือพิมพ์
1 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดเจตนคติของนักศึกษาต่อห้องสมุดและบรรณารักษ์ รวม 21 ข้อ
ในส่วนนี้จำแนกเป็น

1. วัดเจตนคติการเห็นความสำคัญของห้องสมุดและปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้
ห้องสมุดของวิทยาลัย จำนวน 7 ข้อ
2. วัดเจตนคติต่อความเพียงพอของทรัพยากรในห้องสมุดของวิทยาลัย
จำนวน 6 ข้อ
3. วัดความพอใจของผู้ใช้ตงบริการในห้องสมุดของวิทยาลัย จำนวน 8 ข้อ
4. วัดเจตนคติของนักศึกษาตงบรรณารักษ์ของวิทยาลัย จำนวน 8 ข้อ
5. วัดเจตนคติในการใช้ห้องสมุดของวิทยาลัย จำนวน 13 ข้อ ใ้แก่
เรื่อง เวลาจำนวน 2 ข้อ อาคารสถานที่ และวัสดุครุภัณฑ์ จำนวน 6 ข้อ การใช้ทรัพยากร
และคู่มือช่วยค้น จำนวน 5 ข้อ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ได้นำไปทดลอง เบื้องต้นเป็นรายบุคคลกับนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาแรกของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 10 คน
ร่วมกับการสอบถาม การสังเกต และการบันทึกปฏิกิริยาของผู้ตอบทีละคน ผลปรากฏว่า
นักศึกษาแต่ละคนใช้เวลาตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยคนละ 20 นาที สำหรับผู้ตอบที่เคย
เรียนวิชาการใช้ห้องสมุด "ทส 011" มาแล้วในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะมีความ
เชื่อมั่นในการตอบคำถามเรื่องคู่มือช่วยค้นมากกว่าผู้ไม่เคยเรียน ซึ่งมักจะซักถามชื่อของ
ประเภทคู่มือช่วยค้นตลอดเวลา นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่เคยเรียน "ทส 011" สามารถ
เข้าใจคำถามและทัวเลือกในแบบสอบถามได้ที และกระตือรือร้นที่จะให้ความร่วมมือ
ตอบแบบสอบถามตลอดจนแสดงข้อคิดเห็นอย่างกว้างขวาง โดยใช้เวลาไม่นานนัก

เมื่อผู้ตอบทดสอบตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะซักถามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับความชัดเจนของคำถามและข้อเลือกในส่วนต่าง ๆ ของแบบสอบถาม ความยากง่ายของคำถาม และความสะดวกใจในการให้คำตอบ เหตุผลในการเลือกตอบข้อนั้น ๆ เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มข้อความ ข้อเลือกในแบบสอบถามให้สมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สอบถามเรื่องดังกล่าวกับผู้ทดลองทีละคนจนครบ 10 คน การทดสอบแบบสอบถามใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 1 วันครึ่ง

จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทดสอบแบบสอบถามทำให้ทราบว่า ตอนที่ 1 ซึ่งเป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบจำนวน 3 ข้อ ชัดเจนดีแล้ว แต่ในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการวัดทักษะการใช้บัตรรายการและคู่มือช่วยค้น จำนวน 14 ข้อ ยังมีบางข้อที่ให้รายละเอียดไม่ชัดเจนเป็นเหตุให้ผู้ตอบสับสนกล่าวคือ

บัตรรายการ

1. ในการทดสอบความเข้าใจโดยให้ผู้ตอบเลือกบัตรที่ต้องการค้นหาจากลิ้นชักที่มีอักษรภาษาอังกฤษกำกับ ปรากฏว่าผู้วิจัยให้ตัวอย่างเป็นภาพบัตรรายการซึ่งแบ่งเป็นแถวยาวลงมาเพียง 3 ช่อง โดยไม่ได้ขีดเส้นแบ่งให้เห็นภาพของลิ้นชักจำนวน 9 ช่อง ผู้ตอบจึงสับสนมาก นอกจากนี้ยังพบว่าข้อหนังสือฉบับที่ทำมาทดสอบไม่ได้พิมพ์ในตำแหน่งที่เห็นชัด ผู้ตอบต้องใช้เวลานานเพื่อทำความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงต้องแก้ไขข้อบกพร่องที่พบข้างต้น โดยให้อยู่ในแนวเดียวกันและสะดวกแก่การเลือก

2. ในข้อทดสอบความรู้ว่ารายละเอียดส่วนใดในบัตรรายการ ช่วยให้ทราบความทันสมัยของหนังสือ ผู้วิจัยพบว่าตัวเลือกที่ต้องการให้เป็นข้อดีมีความใกล้เคียงกันกับตัวเลือกที่ถูกจนผู้ตอบเกิดความสับสนในการเลือกตอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เปลี่ยนตัวเลือกจากเดิมคือ

- 1) ชื่อผู้แต่ง
- 2) ปีที่เริ่มเขียน
- 3) จำนวนครั้งที่พิมพ์
- 4) ปีที่จัดพิมพ์

มา เป็น

- 1) ชื่อผู้แต่ง
- 2) ชื่อเรื่อง
- 3) จำนวนครั้งที่พิมพ์
- 4) ปีที่จัดพิมพ์

กรณีวารสาร

1. ในข้อทดสอบเกี่ยวกับการหาบทความโดยใช้คู่มือช่วยคนที่ถูกประเภท ผู้วิจัยได้ให้ตัวเลือกที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีวารสาร บัณฑิตรายการ จุลสาร และนามานุกรม ซึ่งพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดสอบบางคนแม้จะเคยใช้คู่มือช่วยคนดังกล่าวมาแล้วก็ยังไม่รู้จักชื่อของคู่มือที่เคยใช้ จึงมีผู้ทดสอบมาถามเกี่ยวกับชื่อคู่มือต่าง ๆ เสมอ ในการแก้ไขจึงได้เพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตของคู่มืออื่น ๆ ไว้ในวงเล็บกำกับชื่อต่าง ๆ ทุกคำ เพื่อช่วยให้ผู้ตอบมีความเชื่อมั่นในข้อเลือกยิ่งขึ้น

2. ในข้อทดสอบที่วัดความรู้และทักษะในการใช้กรณีวารสาร เพื่อค้นบทความที่ต้องการได้รวดเร็ว พบว่าในส่วนที่เป็นเลขหน้าของบทความถูกพิมพ์อยู่บรรทัดล่างสุดในตำแหน่งที่ทำให้อ่านไม่ต่อเนื่องและอาจสับสน จึงได้แก้ไขจุดนี้ในการจัดพิมพ์แบบสอบถามครั้งต่อไป

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นการวัดเจตคติของนักศึกษา ผู้วิจัยได้สังเกตและสอบถามนักศึกษาแล้วพบว่า นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวได้อย่างสะดวกใจ จึงไม่มีการแก้ไขส่วนดังกล่าว (ตัวอย่างแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วอยู่ในภาคผนวก ค. แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล)

การรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

เนื่องจากนักศึกษาที่จะเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกระจายอยู่ตามคณะและสถาบันต่าง ๆ (ดังปรากฏในตารางที่ 2) ผู้วิจัยจึงได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ออกให้ไปแสดงความจำนงต่อนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์) ณ. ที่ทำการของสมาคม เพื่อทราบวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย สมาคมฯ ได้ออกหนังสือขอความเห็นชอบไปยังอธิการ-วิทยาลัยเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้ง 12 แห่ง เพื่อขอทราบความเห็นเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย และการเก็บข้อมูลในวิทยาลัยต่าง ๆ เมื่ออธิการมีหนังสือตอบรับยินยอมให้ความร่วมมือในการวิจัยเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำหนังสือรับรองจากสมาคมไปแสดงตนต่ออธิการของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

ในการเข้าพบอธิการของแต่ละวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปควยตามจำนวนของนักศึกษาที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง และเรียนขอคำปรึกษา วิธีแจกแบบสอบถามที่สะดวกแก่วิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในแต่ละคณะและในแต่ละวิทยาลัยมีจำนวนมากน้อยสลับกันไป ทางวิทยาลัยได้แบ่งนักศึกษานี้ 1 แต่ละคณะออกเป็นห้องหรือเป็นกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ในแต่ละห้องหรือกลุ่มจะมีนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงต่ำแตกต่างกันไป เนื่องจากวิทยาลัยจัดแยกนักศึกษาตามลำดับหมายเลขการลงทะเบียนเรียน ดังนั้นในการแจกแบบสอบถามในวิทยาลัยต่าง ๆ จึงสามารถเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มจากคณะต่าง ๆ ให้ครบตามจำนวนที่ต้องการได้ โดยไม่เกิดอคติในการเลือก วิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดเวลาให้แจกแบบสอบถามในวิชาหลักที่นักศึกษาส่วนใหญ่ในแต่ละคณะต้องเรียนร่วมกัน โดยใช้การสุ่มแจกบ้าง ตามความสมัครใจของนักศึกษบ้าง ผู้วิจัยได้เรียนขออนุมัติจากท่านอธิการของแต่ละวิทยาลัยให้ผู้วิจัยเข้าควบคุมการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ และขั้นตอนการตอบแบบสอบถามให้แก่นักศึกษา และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มตัวอย่าง ได้อย่างทั่วถึง ในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถเข้า

ควบคุมการตอบแบบสอบถามโดยช่วยตนเอง โค้ชแจ้งให้อาจารย์เจ้าของวิชาทราบขั้นตอนการทำแบบสอบถามอย่างละเอียด และขอร้องให้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ตกลงกันไว้ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่ง สำหรับวิทยาลัยที่มีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือในการแจกและเก็บแบบสอบถามจากเพื่อนนิสิตปริญญาโท รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา

2. ระยะเวลาและวิธีแจกแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาทักษะและเจตคติของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ และประกาศนียบัตรวิชาชีพมาแล้วก่อนเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 เมื่อเข้าศึกษาแล้ว วิทยาลัยไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ใดเคยมีประสบการณ์เรียนวิชาของสมุค "ทส 011" มาแล้ว และเคยเรียนในรูปแบบใด ส่วนผู้ที่ไม่เคยเรียนวิชาการใช้ของสมุคเป็นทางการมาก่อน ก็อาจเคยเรียนรู้ออกจากการใช้เองหรือเรียนแทรกในวิชาอื่น เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้เวลานักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ใช้ของสมุคของวิทยาลัยระยะหนึ่งหลังจากเข้าเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยแล้ว โดยได้รวบรวมข้อมูลในเคอ็นสิงหาคม ซึ่งถือได้วาระระยะเวลา 2 เดือน (มิถุนายน-สิงหาคม 2526) นั้น นักศึกษาได้ใช้ความรู้และมีประสบการณ์ในการใช้ของสมุควิทยาลัยเอกชนมาบ้างแล้ว ได้รู้จักบรรณารักษ์ และทดลองใช้บริการของห้องสมุคในการเตรียมสอบประจำภาค

สำหรับวิธีแจกแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษามีความแตกต่างกันเล็กน้อย ตามความสะดวกของแต่ละวิทยาลัยดังนี้

วิทยาลัยกรุงเทพ ใช้การสุ่มแจกให้แก่ นักศึกษาคณะต่าง ๆ หลังการสอบประจำภาคในวิชาภาษาอังกฤษ โดยแจกให้แก่ นักศึกษาคณะวิชาต่าง ๆ 4 คณะ ได้แก่ บริหารธุรกิจ 75 คน บัญชี 50 คน นิเทศศาสตร์ 45 คน มนุษยศาสตร์ 17 คน

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ใช้การสุ่มแจกให้แก่ นักศึกษาคณะต่าง ๆ 4 คณะวิชา คือ บริหารธุรกิจ 87 คน บัญชี 24 คน เศรษฐศาสตร์ 8 คน นิเทศศาสตร์ 9 คน

และภาควิชาภาษาอังกฤษ 3 คน ในชั่วโมงคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการบริหารทั่วไป สำหรับคณะบริหารธุรกิจนั้น เมื่อสุ่มแจกแล้วก็ยังได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่ครบ จึงใช้วิธีตามความสมัครใจของผู้ตอบ และให้กรอกแบบสอบถามจนครบจำนวน

วิทยาลัยศรีปทุม ใช้การสุ่มแจกให้แก่นักศึกษาทั้ง 2 คณะ คือ บริหารธุรกิจ 26 คน และนิติศาสตร์ 5 คน ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ และกฎหมายทั่วไป

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ใช้การสุ่มแจกให้แก่ศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 61 คน ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ใช้การสุ่มแจกให้แก่ศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 55 คน ในชั่วโมงภาษาไทย แต่เนื่องจากผู้วิจัยได้เคยนำแบบสอบถามมาทดลองเบื้องต้นกับนักศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้วิจัยจึงขอให้อาจารย์ผู้ควบคุมประกาศิให้นักศึกษาที่เคยทดลองทำแบบสอบถามชุดนี้แล้วไม่ต้องทำซ้ำอีก

วิทยาลัยเทคนิคสยาม ใช้การสุ่มแจกให้แก่ศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 47 คน ในชั่วโมงคณิตศาสตร์

การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยดังกล่าว ได้ทำระหว่างวันที่ 10 - 14 สิงหาคม พ.ศ. 2526 รวม 5 วัน โดยนักศึกษาใช้เวลาตอบโดยเฉลี่ยคนละ 25 - 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ส่วนหนึ่ง ประกอบด้วยการวัดทักษะความรู้ ความชำนาญ ในการใช้ห้องสมุด ซึ่งมีข้อทดสอบ 14 ข้อ ในแต่ละข้อมีค่าตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ ผู้ที่เลือกคำตอบถูกต้องแต่ละข้อจะได้คะแนน 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดจะได้ 0 ดังนั้นคะแนนสูงสุดที่จะได้ในส่วนนี้จึงไม่เกิน 14 คะแนน

แบบสอบถามอีกส่วนหนึ่ง เป็นการวัดเจตคติในเรื่องต่าง ๆ โดยให้ผู้ตอบ
แสดงความคิดเห็น สเกลที่ใช้วัดคือสเกล 4 อันคัมภีร์นี้

- 4 หมายถึง เห็นควยอย่างยิ่ง
- 3 หมายถึง เห็นควย
- 2 หมายถึง ไม่เห็นควย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นควยเลย

ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม การวัดทักษะ การวัดเจตคติ ได้นำมาแจกแจง
ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความ
แตกต่างระหว่างกลุ่ม (T-test และ F-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
และสังคมศาสตร์ Statistical Packages of Social Science (SPSS)
ของศูนย์คอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยในการประมวลข้อมูล ผลการวิเคราะห์
ข้อมูลได้นำเสนอในบทต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย